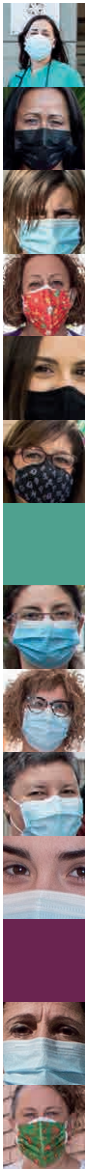

DONES essencials 2021

CALENDARI DE LES DONES

Núria Parlon Gil
Alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

En reconeixement de les heroïnes de la pandèmia

El Calendari de les Dones 2021 està protagonitzat per les dones que, en els moments més durs de la pandèmia per la covid-19, van continuar al peu del canó, vetllant perquè tots els serveis essencials es poguessin mantenir a la ciutat. Gràcies a totes elles, i a moltes altres com elles, la societat i la vida van poder continuar sostenint-se, malgrat tot!

Personal sanitari, treballadores de supermercat, equips de neteja, professionals de diferents serveis municipals d'atenció ciutadana (en l'àmbit de les dones, gent gran, persones dependents, famílies vulnerables, entre d'altres), policies, voluntàries, personal de les residències... Totes i cadascuna d'elles han estat veritables heroïnes quotidianes. Quan la resta del món estàvem confinades i confinats a les nostres llars, elles han sortit al carrer a exercir les seves tasques jugant-se la salut, i superant totes les pors i incerteses. Han passat per moments molt durs, però no han defallit, coneixedores del paper que els hi tocava jugar, conscients que si no ho feien elles, ningú més ho faria.

La crisi sanitària i social desfermada al 2020 per la irrupció del nou coronavirus ens ha donat l'oportunitat, com a societat, de descobrir-les, visibilitzar-les i reconèixer-les en la seva tasca essencial. Per això aquest calendari no podia estar dedicat a ningú altre al 2021.

Elles i les seves vivències ens han ajudat també a prendre consciència del que és veritablement important. Malgrat tot el dolor i la duresa de les situacions viscudes, elles també ens han explicat la part bona i positiva d'aquestes experiències. Entre d'altres, les reaccions de la gent, agraïda per la seva feina.

Donem doncs la benvinguda al nou any amb l'esperança de deixar enrere la duresa del 2020, però tenint molt presents a totes les dones que han fet possible poder travessar un període tan dur. No deixarem d'agrair-los el seu ingent esforç, per sostenir tot allò que ens sustentava a la resta de persones! Qüestions tan essencials com poder alimentar-nos, poder rebre atenció sanitària i social, poder comptar amb suport davant la violència masclista, davant les situacions vitals de dependència... Només ha estat possible amb elles!

Gràcies de tot cor, per haver sostingut la vida en aquesta dura crisi, per haver-ho fet també abans i per continuar fent-ho ara. Tot el nostre reconeixement i afecte per a vosaltres!

Alhora vull transmetre a tota la ciutadania els meus millors desitjos per aquest any 2021, el qual estrenem ple d'esperances renovades i, com no podia ser d'una altra manera, de visibilitat i gratitud cap a les protagonistes d'aquest Calendari.

Núria Parlon Gil
Alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

D'esquerra a dreta: Núria Llauradó, Pepi Suárez, Sandra Moreno, Raquel García i María José Valle.

Equips de Serveis Socials

En els moments més durs de la pandèmia, els equips de Serveis Socials van continuar al peu del canó, atenent les famílies més vulnerables. Al principi amb "la incertesa i l'ansietat de no poder acompanyar des de la calidesa de les entrevistes presencials". Tot i el confinament, la comunicació, tant amb l'equip com amb les persones i les famílies usuàries del servei, ha estat constant, establint amb elles un fort lligam. "Davant la gravetat de la situació les persones estan més sensibles, t'envien missatges reconeixent el que fas, et pregunten com estàs, o per la teva pròpia canalla... Vam parlar hores i hores al telèfon amb elles". "El més important era donar resposta a les necessitats urgents de les persones: ajuts econòmics, d'aliments, habitacionals... així com contenir les situacions de risc de moltes dones, sobretot procedents de famílies monomarentals". Davant d'aquest context, van desplegar "l'escolta, la paciència, la reflexió, l'equilibri de les emocions i el sentit comú". Sens dubte: "hem après com en aquesta situació de plena tempesta pots mantenir-te amb una certa calma".

gener

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

NOTES:

"Ha estat com una muntanya russa, però sense baixada. Tota l'estona amunt, amunt, adrenalina... sense descans"

D'esquerra a dreta: Nicole Floro, Sonia Pérez, Maribel Moyano, Pilar Valverde, Alba Muñiz, Estefanía Luque i Eva Plaza.

Professionals de l'Hospital de l'Esperit Sant

Són veritables heroïnes amb un alt sentit de la responsabilitat: "venia a l'hospital per l'autopista i era com una sensació d'estar en guerra, d'haver de dir-me 'sóc metgessa perquè vull ajudar la gent, i vaig a ajudar!'". Tot ho van viure: "amb molta ansietat, amb desconeixement sobre com actuar. Van ser setmanes de molta angoixa". Fent torns que van passar "de les 7 a les 12 hores", introduint el treball social al servei d'urgències, com a vincle "d'informació i tranquil·litat" per a les famílies dels i les pacients. Renunciant a reduccions de jornada, sense pensar "ni en el nostre sou, perquè això no estava pagat". Estar fora de casa tantes hores va fer molt difícil la conciliació, "estàs amb ansietat, amb la por de portar el virus a casa i a les nostres famílies". Són molt valentes: "a mi em tremolaven les pestanyes el primer dia que em vaig posar l'EPI, però era necessari. També hem estat el vincle per tal que les famílies se n'acomiadessin, a través de les videotrucades". El factor humà es va potenciar al màxim: "tot el personal vàrem ser familiars dels pacients ingressats, ja que la família no podia arribar-hi". I han fet "molta pinya". "És que arribaves a casa i allà no et podien entendre, només la gent que ho vivia en primera línia". Moltes persones de l'equip han agafat el virus, algunes han recaigut. Per això, tot i els aplaudiments rebuts, tenen clar que "aquest suport s'havia de traduir en responsabilitat i moltes vegades la població no era conscient de la gravetat de la situació".

febrer

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

NOTES:

6 Dia Internacional de tolerància zero amb la mutilació genital femenina
11 Dia Internacional de les dones i les nenes en la ciència
22 Dia Internacional per la igualtat salarial entre dones i homes

"En el moment de la urgència, de la necessitat, ens calcem el vestit de Quixot i totes tirem endavant"

Darrere, d'esquerra a dreta: María Victoria Mantell, Eulàlia Gironès, Susana Egea, Marina Yamileth Ramírez, Matilde Esther Sánchez, Antonia Muñoz, Nuria Mora, Estefanía Cobo, Mercedes Álvarez, María Teresa Jiménez, Ana Ventura, Melania Guerrero, Isabel Soltero, Rosario Coca, María Pilar Ruiz, Isabel Pintado, Petita Bertha Toala i Tamara Mónica Segovia. Davant, d'esquerra a dreta: Marcela Sánchez, Isabel María Rodrigo, Montserrat Sánchez, Pilar Alonso, María Tribaldos, María José Díaz, Amàlia Moreno, Stefanny Mendoza i Isabel León.

Equips del Servei de Neteja

Les dones del Servei de Neteja arriben a la cita amb la fotògrafa amb una alegria envejable. "No ens has vist de gresca, tenim unes ganes de sortir i abraçar-nos quan acabi tot això...!", diuen. De manera inesperada, s'han convertit en més necessàries que mai. I és que la tasca en equip ha estat duríssima: "netejant en molts equipaments públics, tant esportius com en despatxos, col·legis, mercats, la comissaria i centres més delicats, on s'havia de portar un *buzo*". Van fer moltes hores en torns rotatius, sense descans: "un despatx al qual abans anava només una persona, ara el netejaven dues companyes. Serveis de 4 hores ara eren de 14". "És dur perquè nosaltres sempre estem a sobre del virus". Fins i tot ara, quan entren a netejar aules tancades per covid. Però "hem estat molt prudents i cap treballadora de l'empresa s'ha contagiat". I tenen clar que "és una pena que hagi hagut de venir una pandèmia per demostrar que som molt essencials, que estàvem allà". A l'inici de la pandèmia van observar que la gent '"no volia tenir tant de contacte, hi havia molt distanciament i menys alegria al carrer. Ara ja anem més confiades, però recordo sortir i anar esquivant a la gent". De fet, el més impactant per a elles va ser quan va començar a sortir tota la gent al carrer: "de sobte ens feia por, perquè ens havíem acostumat a estar soles".

març

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

NOTES:

8 Dia Internacional de les dones
15 Dia Internacional de la visibilitat trans

"La pandèmia ha servit no només perquè ens valorin, sinó per valorar-nos més a nosaltres mateixes"

Darrere, d'esquerra a dreta: Virginia Romero, Esmeralda Tomás, Diana Martín, Ángeles Benito, Raquel Bermúdez, Susana Gutiérrez, Daniela Baela, Filo Ortiz, Nuri Bové i Araceli Jiménez. Davant, d'esquerra a dreta: Ana Vicente, Encarna Zurita, Susan Sánchez, Maria Dolors Díaz i Elisa Palomar.

Equip d'Atenció a les Persones en Situació de Dependència i Adults Vulnerables

Les persones grans o en situació de dependència van patir un confinament més digne gràcies a les setze treballadores de l'equip d'Atenció a Persones en Situació de Dependència. Van haver de ser creatives per adaptar-se a les noves situacions i necessitats. "El telèfon treia fum". Es van reorganitzar "per garantir l'assistència a totes les persones soles i mantenir els serveis indispensables: fer la compra, buscar medicaments, organitzar els àpats, baixar escombraries o passejar les seves mascotes". "El que ha estat necessari i essencial s'ha atès, no hem deixat de treballar. Fins i tot ens deien '*¡es que no paráis de llamarme!*'". Cobrir les imperioses necessitats alimentàries va ser també prioritari: "es van haver d'activar recursos econòmics ràpidament. Targetes moneder, xecs a les famílies per anar a comprar, el banc d'aliments". Volen destacar també "la coordinació diària que van mantenir amb totes les residències per solucionar tantes i tantes necessitats urgents i bàsiques que es presentaven en el dia a dia". I recorden com "el sentiment de desconcert quan anàvem a treballar amb els carrers buits de gent es transformava ràpidament: prevalia la professionalitat i el deure d'ajudar. Entraves per la porta i això era una dimensió desconeguda per la resta del món, amb una activitat frenètica". I, sempre, fent equip: "totes hem anat a una".

abril

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

NOTES:

4 Dia Internacional contra la prostitució infantil
26 Dia Internacional de la visibilitat lèsbica

"Havies de reinventar-te, i aquest ha estat el valor afegit del treball en equip"

Darrere, d'esquerra a dreta: Nani Horcas, Araceli Vargas i Carmen Plasencia.
Davant, d'esquerra a dreta: Ainhoa Bravo, Yoli Horcas i Sandra Dueñas.

Treballadores de supermercats

Quan pràcticament tothom estava confinat a casa, elles van ser a la primera línia de foc, i diàriament. Les treballadores dels supermercats no només van ser un pilar clau per a l'economia del país, sinó que van ser essencials per a la subsistència ciutadana. "Hem estat bé, la veritat, aportant tot el que podíem". Obries la porta del supermercat i allà hi eren, fent "torns intensos fins a les 18h de la tarda. Es va reduir l'horari, però clar, era un intensiu total. Horrorós, molt cansat, molt d'estrès i nervis". El positiu és que "entre les companyes ens portem força bé totes. Però clar, et faltava personal, gènere, et posaves molt nerviosa perquè la botiga estava buida, amb buits a les prestatgeries, a tot arreu... no donaves abast". I és que la pandèmia va causar tal impacte que la gent va actuar una mica "com si s'acabés el món". Recorden, ara des de la distància, el fenomen col·lectiu d'acaparament de productes, sobretot "paper higiènic, tovallons, farina". Afirmen que "no hem tingut cap cas positiu al nostre centre de treball", segurament el fet d'extremar les mesures de seguretat ha ajudat, encara que va complicar-ho tot més: "tot el dia anàvem amb la mascareta i els guants, netejant i desinfectant-ho tot". El què més valoren "l'agraïment de les persones, moltes ens felicitaven per la feina. La gent ens deia: '*chapeau* per vosaltres, que almenys no ens ha faltat el menjar, heu tingut molta paciència'".

maig

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24/31	25	26	27	28	29	30

NOTES:

17 Dia Internacional contra la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere
24 Dia Internacional de les dones per la pau i el desarmament
28 Dia Internacional d'acció per la salut de les dones

"Recordo que ens deien: 'us ho mereixeu tot, perquè esteu aquí a peu del canó des del primer dia'"

D'esquerra a dreta: Martha Romero, Walquiria Barrientos, Verónica Carrasco, Najwa Amzirin, Maritza Espinosa, Rosario Rodríguez i Clara Crespo.

Voluntàries i personal del Programa municipal d'aliments solidaris

Una tercera part de les voluntàries d'ACAU són dones i s'encarreguen de la preparació dels lots i distribució d'aliments: "és un granet de sorra enmig del desert, però les famílies ho valoren molt". Per a elles, aquest voluntariat té un sentit més profund que la mera col·laboració: "ens ajuda a aixecar-nos i lluitar cada dia". Assisteixen a moltes famílies, i el perfil durant la pandèmia va ser també de "dones de famílies monomarentals, amb fills i dones vídues". Dues de les voluntàries de Creu Roja es van quedar llavors sense feina i van decidir que "per estar a casa no fent res, almenys aquest temps ho oferiríem a altres persones". Per altra banda, les treballadores del menjador social serveixen des de l'abril tot el menjar per a emportar. Han notat que el perfil de persones usuàries que vénen a recollir-lo, arran del confinament, ha canviat: "de sobte apareixien famílies autònomes sense atur, persones que treballen en la neteja, mares de famílies joves, dones grans... Abans eren més homes i ara vénen més dones, potser perquè els seus treballs són més precaris". Durant la pandèmia també van integrar el seu servei d'àpats a domicili "a les persones amb covid que feien quarantena". Al menjador social, el servei va més enllà de distribuir els aliments: "ens agrada molt escoltar-les, estem allà també per xerrar amb elles".

juny

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

NOTES:

19 Dia Internacional per a l'eliminació de la violència sexual en els conflictes
28 Dia Internacional de l'orgull LGTBI

D'esquerra a dreta: Raquel Domingo, Emilia Arjona, Pili Galeano i Vanesa Gómez.

"Aquí som una família: avui t'estic donant aliments a tu i igual demà em toca a mi ser aquí fent aquesta cua"

De peu, d'esquerra a dreta: Cristina Jiménez, Beatriz Sánchez, Yurena García, Miriam Surroca, Marina Montoya, Débora Rodríguez i Rosa María González. Assegudes, d'esquerra a dreta: Sara Herranz, Marta Gómez, Elisabet Baroja, Núria Mesa i M. José Ramírez. Integrants dels equips educatius dels Centres Oberts Casal dels Infants, Fundació Germina, Moisés-El Far i Rialles.

Equips educatius dels Centres Oberts

És una feina molt vocacional, destinada a "donar esperança i oportunitats a nenes i nens, als i les joves", fet que els omple d'orgull: "veure el seu dia a dia, com es fan grans... Jo ja conec generacions i generacions, algunes amb situacions complicades que han pogut tirar endavant". Formen part de les seves vides i, per això, en pandèmia no només han estat al seu servei, sinó també al de les seves famílies. Inicialment "generant més vincle i coneixement sobre les situacions de les famílies. I, ja amb el confinament més estable, creant espais educatius en l'àmbit telemàtic". La idea era "mirar que estiguessin connectades entre elles i sobretot la gent jove, que necessitaven encara més el contacte amb el grup". Els grups de voluntariat es van organitzar "de manera molt ràpida, ens anàvem ajudant els diferents equips de centres oberts". El treball en xarxa i el vincle amb les famílies és el que més els ha omplert: "som entitats educatives i vam passar a fer tasques de treballadores socials, repartiment de targetes moneder d'alimentació, videoconferències per entretenir els nens i les nenes, donar material de reforç escolar, ajudar a les escoles i tutores a contactar amb alguns infants que no localitzaven".

juliol

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOTES:

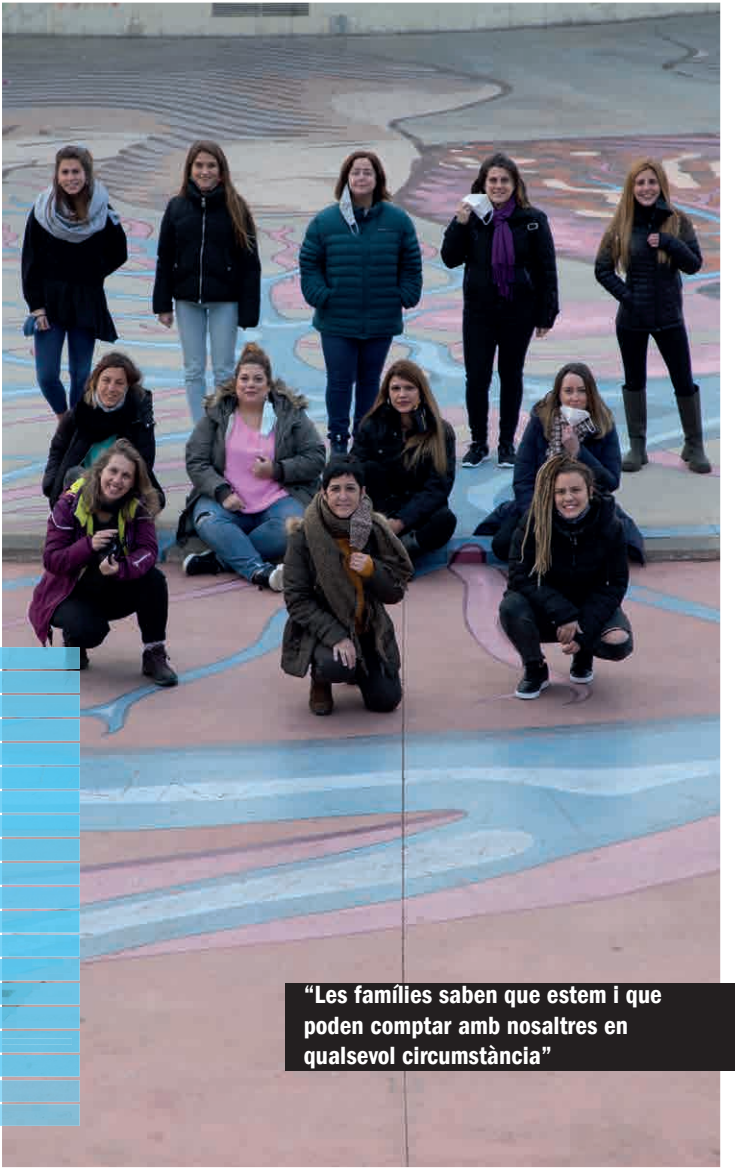

“Les famílies saben que estem i que poden comptar amb nosaltres en qualsevol circumstància”

Personal de la Residència Montserrat Botey. D'esquerra a dreta: Hakima Betantou, Irene Sánchez-Carnerero, Trinidad Jiménez i Bélgica Vásquez.

Personal de la Residència Olimpo. D'esquerra a dreta: Lucero Tamayo, Ana Sabartés, Débora Navarro, Yulenny Márquez i Rosario Rojano.

Personal de les Residències de la Gent Gran

Personal de la Residència Betania. Darrere, d'esquerra a dreta: Inma Tamayo, María del Carmen Rodríguez, Fina Cantón, Loli Muñoz i Montse Pérez. Davant, d'esquerra a dreta: Noelia Aguilar, Carolina Souza i María Montilla.

Personal de la Residència Orblanc. Darrere, d'esquerra a dreta: Montse Miró, Helena Ortega, Mari Cruz Olmo, Inmaculada Reina i María José Peláez. Davant, d'esquerra a dreta: Ángela Agudo, Zulema Espinoza i Mónica Chamero.

Personal de les Residències de la Gent Gran

Personal de la Residència Betsan. De peu, d'esquerra a dreta: Carmen Baños, Loli López, Alicia Rodríguez i Laura Fernández. Assegudes, d'esquerra a dreta: Tere Payar, Mª José Martínez, Silvia Payar, Virginia Navarro, Montse Sánchez, Yolanda Ortiz, Karen Fernández, Mercedes Rodríguez i Lissette Silva.

Personal de les Residències de la Gent Gran

La pandèmia les ha colpejat fortament, amb tot el canvi de dinàmiques que comportà el confinament. La residència Olimpo ho resumeix amb una imatge: "La nostra quotidianitat, els nostres espais sempre plens de gents, de moviment, d'activitats... i, de cop, tot això es va acabar". Totes les companyes de les residències han estat "pacients i flexibles". A la residència Orblanc, amb una plantilla consolidada, han vist com el virus "ha posat a prova a tot l'equip. Però ens coneixem de molts anys, així que quan calia fer un sobreesforç tothom ho ha fet". A més, amb l'arribada a tots els centres de la vacuna, saben que "això ens ajudarà a recuperar la nostra normalitat". Les companyes de la Betsan van potenciar en tot moment "el factor humà". Un dels moments més feliços va ser "quan la gent gran es va poder retrobar amb el seus familiars, es van animar molt". A la residència Betania també van fer jornades interminables, però "no volíem marxar i deixar soles a les companyes". I recorden victòries, com "que alguns avis i àvies amb Alzheimer, que van perdre l'olfacte i el gust, tornessin a voler menjar". Com tenen clar a la residència Montserrat Botey, aquest any han après "el poder de superació i la capacitat que tenim de adaptar-nos a tots els infortunis". Tot l'esforç fet a les residències es veu compensat, com diuen a la Ramon Berenguer, quan veus "el somriure de la nostra gent gran. Ens han donat una lliçó increïble: de la força que tenen, la seguretat i la humilitat".

agost

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

NOTES:

Personal de la Residència Ramon Berenguer.
D'esquerra a dreta: Manoli Sánchez, Pepi del Amor, Neus Fran, Maribel Guijarro, Paula Rivera, Helena Pons, Elisabeth Peña, Cintia Aranda i Carmen Sánchez.

"La gent gran ha demostrat una gran fortalesa i resiliència, aguantant molt de temps l'aïllament. Nosaltres no ho haguéssim suportat"

D'esquerra a dreta: Laia Ginesta, Lluïsa Osorio i Sara Diaz.

Dones de l'Agrupació del Comerç i la Indústria

L'Agrupació del Comerç i la Indústria, amb un setanta per cent de dones sòcies, ha treballat "les 24 hores, donant als comerços suport professional en informació, administració i, fins i tot, la part emocional". La seva presidenta, la Laia Ginesta, ha après a treballar fent prevaler "la sensatesa. Parar, analitzar la situació i actuar alhora que ser molt forta per a una mateixa i per a la resta de l'equip". I reinventant-se. Com a proveïdores, recorda amb afecte "el servei de gomes per a l'equip de voluntàries de les mascaretes". I té clar que "aquest treball no el podríem haver fet si no l'haguéssim fet en equip. Alguna fins i tot va adaptar el menjador de casa seva per a muntar l'oficina". I és que... què seria de la ciutat sense les seves botigues? "Pensa en la vida que dóna un comerç a la ciutat: la seguretat, la il·luminació... Si et passa alguna cosa al carrer i tens un comerç amb gent que coneixes a prop pots demanar ajuda. És un servei, i en clau de gènere encara més. Per això seguirem potenciant els punts lliles i la Xarxa Violeta".

setembre

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

NOTES:

23 Dia Internacional contra l'explotació sexual i el tràfic de dones, nenes i nens
28 Dia d'acció global per la despenalització de l'avortament

"Les dones fem bon treball de cooperació i col·laboració: fem xarxa i ens cobrim les unes a les altres"

Agents de la Policia Local

Agents de la Policia Local i de Mossos d'Esquadra

Durant aquest període, tal com expliquen les agents del Cos de Mossos d'Esquadra i de la Policia Local, a més d'executar les seves tasques habituals han contribuït "al benestar de les persones, i també a mantenir-les informades". "La gent ens ha encoratjat a continuar i a fer-nos saber que ho estàvem fent bé. Ens hem sentit útils". Les agents de Mossos recorden casos entranyables, com el de la senyora Rosita: "sempre ens donava uns ànims al carrer!, ens va regalar unes mascaretes que ens portava el seu fill a la comissaria. Una persona humil que fins i tot regalava les mascaretes que feia a la gent que passava pel carrer". Quan – a l'inici – ningú tenia mascaretes, la Caporala Carme, amb veïnes de Mataró i una empresa tèxtil "vam començar a confeccionar-les i les vam portar a la nostra comissaria, als hospitals, a les residències... era molt emocionant". Regalar "joguines als infants o felicitar-los l'aniversari" van ser situacions que van gaudir. Les companyes de la Policia Local, per la seva banda, han estat també essencials en la seva tasca mediadora: "cal entendre que la població travessa situacions complicades, així que la solució que oferim és informar i avisar". Amb tantes situacions noves, l'aprenentatge diari a la feina i amb les persones al carrer els ha enriquit moltíssim.

octubre

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

NOTES:

11 Dia Internacional de les nenes
15 Dia Internacional de les dones rurals
16 Dia internacional de la despatologització trans

D'esquerra a dreta, l'Agent Marta i la Caporala Carme.

"La gent ens ha encoratjat a treballar, a vèncer nous obstacles i dificultats, a no tenir por. El benestar de les persones era el més important"

D'esquerra a dreta: Marta Argudo, Gemma Sahun, Núria Navarro, Merche Romero (asseguda), Laia Ninou, Olga Torres (asseguda), Marina Abadal i Mar Quintana.

Equip del Centre d'Informació i Recursos per a Dones (CIRD)

Una tasca essencial era donar resposta a totes les dones en situació de violència que, amb la pandèmia, havien vist agreujada encara més la seva situació. I, malgrat el confinament i les dificultats de les dones per adreçar-se presencialment als recursos d'atenció, des del CIRD es van atendre a més de 240 dones en aquells primers mesos, "buscant respostes on no les teníem, informant, acompanyant, fent contenció a moltes dones que es trobaven en situacions desesperades, gestionant urgències, ingressos a cases d'acollida..." "Només que poguessin parlar amb algú al telèfon ja les tranquil·litzava molt". Els casos "van ser greus, amb molta violència, amb molt de risc i sense que les dones poguessin sortir del domicili. Un patiment constant". Per l'equip el més important era arribar a les dones, estar al seu costat, amb atencions telefòniques, presencials, amb una línia d'atenció 24 hores, amb la coordinació amb la resta de professionals de la ciutat, pensant noves iniciatives com van ser les recomanacions d'actuació davant la violència masclista en temps de pandèmia. "Intentàvem trencar el control i l'aïllament al que s'enfrontaven moltes dones, que sabessin que La CIBA i nosaltres estàvem al seu costat, que no estaven soles".

novembre

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

NOTES:

20 Dia Internacional en memòria de les víctimes trans
25 Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones

"El confinament va esdevenir una veritable presó per a moltes dones, era imprescindible estar al costat de les dones que estaven patint la violència masclista"

De peu, d'esquerra a dreta: Rachida Hlimi, Keren Besalduch, Verónica Navarro i Elisenda Tomás. Assegudes, d'esquerra a dreta: Montse Jané, Mercè Boncompain i Isabel Copetudo.

Equip del Servei de Convivència

Com elles reconeixen, "l'empatia i una sensibilitat especial són qualitats que no falten en l'equip de convivència". Un equip de dones que han treballat en situacions molt complexes, fent acompanyament emocional i contenció a les persones. "Amb la pandèmia ens hem trobat amb molta gent sense feina i molta vulnerabilitat. Intentaves ajudar com podies en els temes que més inquietaven a les persones, fonamentalment temes econòmics i sanitaris. També, acompanyant a persones que vivien al carrer i necessitaven gestionar tràmits com ajudes online, cites amb el centre de salut o a serveis socials".

Estar en comunicació constant amb les persones va ser bàsic: "vàrem centrar-nos molt en l'escolta, en parlar amb elles moltes hores al telèfon". I, gràcies a "redoblar els esforços mitjançant les xarxes socials", van "acompanyar, assessorar i combatre les informacions falses", i malgrat la "sobrecàrrega de tasques que tenien a casa moltes dones, i la bretxa digital, vam aconseguir estar connectades i enxarxades".

desembre

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NOTES:

1 Dia Mundial de la lluita contra la Sida
10 Dia del Drets Humans

"Volíem aportar normalitat. Si no podíem abraçar, l'acollida a la gent era el nostre somriure"

L'AGRUPACIÓ

2022
CALENDARI DE LES DONES

gener

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

febrer

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

març

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

abril

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

maig

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

juny

	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

juliol

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

agost

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

setembre

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

octubre

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

novembre

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

desembre

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

* EL CALENDARI 2022 NO INCLOU LES FESTES LOCALS

Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

La CIBA
ESPAI DE RECURSOS PER A DONES, INNOVACIÓ I ECONOMIA FEMINISTA
93 462 40 92

Amb la col·laboració de
Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

900 900 120
Contra la violència masclista
Atenció 24 h

Diputació Barcelona

Margarida Pedragosa

Honorina Juárez

Pilar Giménez

Esperanza Claramonte

En record a les nostres companyes i a totes les dones que ens han deixat

Les hem vist marxar massa ràpid. De manera inesperada i injusta. La pandèmia ens ha arrabassat a moltes dones de la ciutat en les seves pròpies cases, en residències, en hospitals... Dones treballadores, sàvies, fortes, alegres, imparables. Van haver de marxar sense poder abraçar els seus éssers estimats, però ho van fer donant ànims i oferint somriures al personal sanitari que les va cuidar. Elles, que van lluitar amb tantes adversitats a les seves vides. Elles, que mai es van rendir... Va ser tan dur veure-les marxar sense poder acomiadar-les, que serveixi aquest text per expressar quant les estimem. Que ens sentim orgulloses de totes i cadascuna de les nostres dones colomenques. Les històries de l'Esperanza Claramonte, la Margarida Pedragosa, la Pilar Giménez i l'Honorina Juárez, i el record entranyable que les seves companyes guarden d'elles, són un bon exemple de tantes i tantes altres vides de dones colomenques lluitadores que malauradament ens han deixat.

Totes elles són dones que formen ja part de la història de Santa Coloma. I continuaran bategant sempre al cor de tantes i tantes dones que lluiten diàriament per un futur ple d'esperança i d'igualtat. Ha estat un plaer compartir les nostres vides amb vosaltres, estimades companyes.

DONES essencials 2021

CALENDARI DE LES DONES

Disseny i fotografia: **@nuria.antonijoan**
Textos: **Alicia Rodríguez**

Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

La CIBA
ESPAI DE RECURSOS PER A DONES, INNOVACIÓ I ECONOMIA FEMINISTA
93 462 40 92

Amb la col·laboració de
Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

900 900 120
Contra la violència masclista
Atenció 24 h

Diputació Barcelona